

การพัฒนาารูปแบบศักยภาพของผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล Potential Development Model for Entrepreneur in Senior Healthy Food Industry in Digital Era

ชาวลิต อูปฐาก¹ สุภัททา ปินทะแพทย์² อีรวุฒิ บุญยโสภณ³ และสุชาติ เชียงฉิน⁴

Chaowalit Aupathak¹ Supatta Pinthapataya² Teravuti Boonyasophon³ and Suchart Chiangchin⁴

¹ นักศึกษา สาขาวิชาการพัฒนารัฐกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์ คณะพัฒนารัฐกิจและอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

Student, Department of Industrial Business and Resource Development, Faculty of Business and Industrial
Development, King Mongkut's University of Technology North Bangkok E-mail: chaowalit.a@rmutp.ac.th

² รองศาสตราจารย์ ดร. ประจำหลักสูตร สาขาวิชาการพัฒนารัฐกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์ คณะพัฒนารัฐกิจและอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

Associate Professor Lecturer of Department of Industrial Business and Human Resource Development
Faculty of Business and Industry Development King Mongkut's University of Technology North Bangkok
E-mail: supattapin@yahoo.com

³ ศาสตราจารย์ สาขาวิชาการพัฒนารัฐกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์ คณะพัฒนารัฐกิจและอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

Professor, Department of Industrial Business and Resource Development, Faculty of Business and Industrial
Development, King Mongkut's University of Technology North Bangkok E-mail: Tvb@kmutnb.ac.th

⁴ ศาสตราจารย์ สาขาวิชาวิศวกรรมวัสดุศาสตร์ ภาควิชาวิศวกรรมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์นานาชาติสิรินธรไทย-เยอรมัน
(TGGS)

Professor, Materials Science Engineering Department Department of Engineering Sirindhorn International
Thai-German Graduate School of Engineering (TGGS) E-mail: president@op.kmutnb.ac.th

Corresponding Author: E-mail: chaowalit.a@rmutp.ac.th

Received: 4 ก.พ. 66 Revised: 6 มี.ค. 66 Accepted: 27 เม.ย. 66

DOI: 10.14416/j.ted.2024.09.002

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล 2) พัฒนารูปแบบศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล 3) สร้างคู่มือแนวทางการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล เป็นการวิจัยแบบผสมผสานเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย ประกอบด้วย กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิในการประชุมสนทนากลุ่ม และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการประเมินคู่มือ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์องค์ประกอบ

ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1) การบริหารองค์กร มีจำนวน 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1.1 หลักในการบริหารองค์กร 1.2 กระบวนการบริหารองค์กร 1.3 นวัตกรรมการเงินและบัญชี 1.4 เทคโนโลยีสารสนเทศด้านการเงินและบัญชี องค์ประกอบที่ 2) ความรู้อาหารเพื่อสุขภาพ มีจำนวน 3 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 2.1 ความรู้ด้านอาหารและโภชนาการ 2.2 ความรู้ด้านวัตถุดิบ 2.3 ความรู้ด้านการใช้บรรจุภัณฑ์ องค์ประกอบที่ 3) การบริหารการผลิต มีจำนวน 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 3.1 ความรู้เกี่ยวกับการจัดการการผลิต 3.2 กระบวนการผลิตตามประเภทสินค้า 3.3 มาตรฐานการประกอบอาหาร 3.4 จรรยาบรรณในการประกอบอาหาร และ องค์ประกอบที่ 4) การสื่อสารทางการตลาด มีจำนวน 3 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 4.1 การสื่อสารในตลาดดิจิทัล 4.2 การสื่อสารกับลูกค้าในตลาดทั่วไป 4.3 การสื่อสารในสังคมผู้สูงอายุ และ 2) รูปแบบและคู่มือแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 การแนะนำการใช้คู่มือ และส่วนที่ 2 แนวทางการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุ เพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล รูปแบบศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุ เพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัลได้รับการเห็นชอบจากผู้ทรงคุณวุฒิด้วยมติเป็นเอกฉันท์ และคู่มือแนวทางได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญในด้านความเหมาะสมในการนำไปประยุกต์ใช้ในระดับดีเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุ เพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัลได้

คำสำคัญ: ศักยภาพ ผู้ประกอบการ อาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพ

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the potential components of food industry entrepreneurs for healthy elderly in the digital age 2) to develop a model of entrepreneurial potential in food industry for healthy elderly in the digital age 3) to create a guideline for food industry entrepreneurs in the digital age Develop the potential of food industry entrepreneurs for the elderly for health in the digital age. It is a qualitative and quantitative mixed research. The group of informants in the research consisted of informants from in-depth interviews. Group of respondents Group of experts in focus group meetings and a group of experts to assess the manual. The data was analyzed by content analysis, frequency, percentage, mean, standard deviation. and elemental analysis The results of the research revealed that 1) The potential model of food industry entrepreneurs for the elderly for health in the digital age consisted of 4 main components as follows: Component 1) Organizational management, consisting of 4 sub-components: 1.1 principles of organizational management 1.2 management processes Organization 1.3 Finance and Accounting Innovation 1.4 Finance and Accounting Information Technology Component 2) Healthy food knowledge consists of 3 subcomponents: 2.1 Food and nutrition knowledge 2.2 Raw material knowledge 2.3 Packaging usage knowledge Component 3) Production Management consists of 4 sub-components: 3.1 Knowledge of production management 3.2 Production process by product type 3.3 Cooking standards 3.4 Food ethics and Component 4) Marketing communication There are 3 The sub-components are 4.1 communication in digital market, 4.2 communication with customers in the general market, 4.3 communication in the aging society, and 2.) a model and guideline for developing the potential of food industry entrepreneurs for healthy elderly in the era. digital Which consists of 2 parts, namely part 1 introduction to the use of the manual and part 2 guidelines for developing the potential of food industry entrepreneurs for the elderly for health in the digital age. The

potential model of food industry entrepreneurs for healthy elderly in the digital age was unanimously approved by experts. And the Guidelines have been evaluated by experts for their applicability to a great extent to develop the potential of food industry operators for the elderly for health in the digital age.

Keywords: Potential, Entrepreneur, Healthy Elderly Food

1. บทนำ

อาหารสำหรับผู้สูงอายุควรเป็นอาหารให้พลังงานเหมาะสม ลักษณะอาหารเคี้ยวกลืนได้ง่าย ย่อยง่าย อ่อนนุ่ม รสชาติ ไม่จัดมาก มีการใช้เครื่องเทศ สมุนไพร ช่วยเพิ่มกลิ่นและรสชาติ นอกจากนี้ต้องมีสุขอนามัยที่ดี อาหารสะอาด การเตรียมอาหาร ถูกสุขลักษณะ เพื่อให้ผู้สูงอายุได้แสวงหาอาหาร ทั้งอาหารคาว อาหารหวาน และเครื่องดื่มที่มีประโยชน์ต่อตนเอง โดยที่ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุ เพื่อสุขภาพ นอกจากจะต้องคำนึงถึงโภชนาการ คุณภาพ รสชาติและรูปแบบของอาหารให้มีความเหมาะสมกับ สุขภาพและการใช้ชีวิตของผู้สูงอายุในปัจจุบันแล้ว เป้าหมาย ที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การขยายตัว และการเติบโตของ ธุรกิจที่นับได้ว่าเป็นเรื่องที่ท้าทายเป็นอย่างยิ่ง ภายใต้ สภาพการณ์ที่ผันผวนของเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน โดยผู้ประกอบการจำเป็นต้องมีความตระหนักรู้และพยายาม ที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองในทุกด้าน

ปัจจุบันการขับเคลื่อนนโยบาย ได้เข้าสู่ประเทศไทย 4.0 มุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนเศรษฐกิจในรูปแบบเดิมไปสู่การเป็น “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” (Value-Based Economy) โดยมีฐานคิดหลัก คือ เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่การสร้างสรรคสินค้าเชิง “นวัตกรรม” เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และ นวัตกรรม เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าโดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้า การเกษตรที่ในปัจจุบันเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการทำการ เกษตรแบบดั้งเดิมไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ซึ่งเน้นการบริหาร จัดการและการใช้เทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเป้าหมาย ของการเกษตรกรรมสมัยใหม่ คือ ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกร ต้องร่ำรวยขึ้น และสามารถพัฒนาตนเองไปสู่การเป็น ผู้ประกอบการ (Entrepreneur) ได้ในอนาคต [1]

นอกจากภาคการเกษตรแล้ว นโยบายประเทศไทย 4.0 ยังมีส่วนในการแสวงหาโอกาสในการขับเคลื่อนความมั่งคั่ง (Engines of Growth) ชุดใหม่ ให้แก่ภาคอุตสาหกรรม โดยการแปลงความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศ ที่มีอยู่ 2 ด้าน ได้แก่ ความหลากหลายเชิงชีวภาพ และความ หลากหลายเชิงวัฒนธรรม ให้เป็นความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน โดยการเติมความคิดสร้างสรรค์ประยุกต์ใช้เทคโนโลยี การวิจัย และพัฒนานวัตกรรม รวมถึงการบริหารจัดการเพื่อต่อยอด ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ ซึ่งหากกล่าวในบริบทของ ภาคอุตสาหกรรม นั่นคือการปรับโครงสร้าง จากกลุ่ม อุตสาหกรรมดั้งเดิมสู่กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าและมีความ ซับซ้อนสูง ซึ่งความมั่งคั่งดังกล่าวจะเกิดได้จากการขับเคลื่อน 5 กลุ่มเทคโนโลยีและนวัตกรรม ได้แก่ (1) กลุ่มอาหารเกษตรและ เทคโนโลยีชีวภาพ (2) กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพและเทคโนโลยี ทางกายภาพ (3) กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์และ ระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (4) กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเชื่อมต่ออุปกรณ์ปัญญาประดิษฐ์และ เทคโนโลยีสมองกลฝังตัว และ (5) กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ทุนวัฒนธรรมและบริการที่มีมูลค่าสูง [2]

ในปัจจุบัน อุตสาหกรรมอาหารได้เข้ามามีบทบาทในการ ดำรงชีวิตของคนไทยทุกเพศทุกวัย เนื่องจากอาหาร เป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ในการดำรงชีวิต ถ้ารับประทานอาหารได้ถูกต้อง และเพียงพอต่อความต้องการของร่างกายจะทำให้สุขภาพ ของคนสมบูรณ์แข็งแรง ถ้ามีการรับประทานไม่ถูกต้องและ ไม่เหมาะสมตามความต้องการของร่างกายในแต่ละวัย อาจทำให้เป็นโรคได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้สูงอายุ ปัญหาด้าน โภชนาการในผู้สูงอายุเป็นปัญหาที่พบบ่อยและส่งผลกระทบ ต่อสุขภาพอย่างชัดเจน เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงภายใน ร่างกายของผู้สูงอายุเสื่อมลง ความสามารถของร่างกายในการ สร้างเสริมส่วนที่สึกหรอทำงานได้ลดน้อยลง ประสิทธิภาพ

การทำงานของระบบประสาทด้อยลงเช่นเดียวกัน [3] อุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพ เป็นอุตสาหกรรมที่มีความน่าสนใจและมีแนวโน้มในการขยายตัวที่ดี แต่ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 ที่ผ่านม อุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพก็ประสบปัญหาเช่นเดียวกับกลุ่มธุรกิจอื่น ๆ โดยหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดได้คลี่คลายลง กลุ่มผู้ประกอบการพบว่าผู้ประกอบการและผู้บริโภคมีแนวโน้มในการประยุกต์ใช้นวัตกรรมสื่อกเทคโนโลยีและการสื่อสารผ่านระบบดิจิทัล เข้ามาเป็นกลไกในการทำธุรกิจ อาทิ การซื้อสินค้าต่าง ๆ ผ่านช่องทางออนไลน์ การขายสินค้าแบบอัตโนมัติเพื่อการบริการที่รวดเร็วเข้าถึงทุกที่และทุกเวลา การเข้าถึงสื่อประชาสัมพันธ์ออนไลน์มากขึ้น ดังนั้น เมื่อวิเคราะห์ในด้านการตลาด กลุ่มประชากรผู้สูงอายุและกลุ่มที่กำลังจะก้าวสู่วัยสูงอายุจะกลายมาเป็นเป้าหมายทางการตลาดมากขึ้น เพราะด้วยสถานการณ์ที่จำนวนผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงถือได้ว่าผู้บริโภคกลุ่มผู้สูงอายุเป็นตลาดที่มีศักยภาพสูง และมีความต้องการครอบคลุมอยู่ในหลายธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมอาหารเพื่อสุขภาพ ดังนั้น การวิจัย เรื่องการพัฒนารูปแบบศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล นอกจากจะเป็นการยกระดับองค์ความรู้ด้านการบริหารธุรกิจ และด้านเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้ประกอบการตามทิศทางการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมโลกแล้ว การวิจัยครั้งนี้ นับว่ามีคุณค่าทางด้านการพัฒนาสังคมและมนุษย์โดยผลการวิจัยจะก่อให้เกิดการเตรียมความพร้อมแก่สังคมในอนาคต เพื่อให้ประชาชนทุกคนได้ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุได้อย่างมั่นคงและปลอดภัย นอกจากนี้ สิ่งสำคัญที่สุดที่ได้รับจากการวิจัย นั่นคือ การเป็นจุดเริ่มต้นในการสร้างสรรค์สังคมที่เปิดโอกาสทุกคนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจซึ่งกันและกันแม้อยู่ภายใต้ความแตกต่างและหลากหลาย อันนำไปสู่การอยู่ร่วมกันของทุกคนในสังคมอย่างสงบสุขต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาองค์ประกอบศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล

2.2 เพื่อพัฒนารูปแบบศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล

2.3 เพื่อสร้างคู่มือแนวทางการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นการศึกษาศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบริบทของการพัฒนาศักยภาพ แนวคิดและทฤษฎี รวมทั้งการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอาหารสุขภาพ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบและกำหนดกรอบการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ เริ่มจากการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาโดยการปรึกษาผู้เชี่ยวชาญและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วนำไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย นำผลการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์/สังเคราะห์

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามโดยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาจัดทำเป็นแบบสอบถาม แล้วตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 4 การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการนำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบ แล้วนำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ตอบแล้วมาประมวลผลและวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ

ขั้นตอนที่ 5 การสร้างและพัฒนารูปแบบ โดยการนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาจัดทำรูปแบบศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล (ฉบับร่าง) แล้วนำเสนอต่อที่ประชุมสนทนากลุ่ม เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาให้ความเห็นชอบ และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงรูปแบบ หลังจากนั้นนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงรูปแบบ จนได้รูปแบบศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล ฉบับสมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 6 การจัดทำคู่มือ โดยการนำสาระหรือเนื้อหาจากรูปแบบ มาจัดทำคู่มือแนวทางการพัฒนาศักยภาพ

ผูประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล (ฉบับร่าง) นำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมและให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำผลการประเมินมาปรับปรุงคู่มือ จนได้คู่มือแนวทางการพัฒนาศักยภาพผูประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล ฉบับสมบูรณ์

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มที่ 1 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง โดยมีเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญและผู้มีประสบการณ์ ได้แก่ ต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ตรงหรือมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 9 คน

กลุ่มที่ 2 กลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามเชิงปริมาณจากกลุ่มประชากรผูประกอบผูประกอบการอุตสาหกรรมอาหาร ผู้จัดการ หัวหน้างาน และผู้เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมอาหาร รวมจำนวนทั้งสิ้น 400 คน โดยใช้ตารางสุรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) [4] ที่ระดับความเชื่อมั่นในการสุ่มตัวอย่าง 95% ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

กลุ่มที่ 3 กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิในการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group Discussion) เพื่อให้เห็นชอบรูปแบบศักยภาพผูประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล และเนื้อหาของคู่มือแนวทางการพัฒนาศักยภาพผูประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล จำนวน 16 คน

กลุ่มที่ 4 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของคู่มือแนวทางการพัฒนาศักยภาพผูประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย ผู้จัดการอุตสาหกรรมอาหารสุขภาพ นักวิชาการด้านโภชนาการ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จากหน่วยงานภาคเอกชน และนักวิชาการผู้สูงอายุ จำนวน 5 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ

1.1) แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

(Semi-Structured Interview Form) ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

1.2) แบบบันทึกการประชุมสนทนากลุ่มย่อย ใช้ในการบันทึก

ข้อมูลจากการประชุมสนทนากลุ่มย่อยของผู้ทรงคุณวุฒิ

2) เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลเชิงปริมาณ

2.1) เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับทางการพัฒนาศักยภาพผูประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล ได้แก่ ปัจจัยด้านการบริหารองค์กร ด้านอาหารเพื่อสุขภาพ ด้านการเงินและบัญชี ด้านผูประกอบการและปัจจัยด้านการตลาด ข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

2.2) แบบตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ใช้ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ 7 คน โดยแบ่งการประเมินเป็น 3 ระดับ คือ +1 (สอดคล้อง) 0 (ไม่แน่ใจ) และ -1 (ไม่สอดคล้อง)

2.3) แบบประเมินคู่มือ ใช้ในการประเมินความเหมาะสมของเนื้อหาของคู่มือที่นำเสนอในการประชุมสนทนากลุ่มซึ่งประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ร่วมในการประชุมสนทนากลุ่ม (16 คน) และใช้ในการประเมินหลังการปรับปรุง โดยผู้เชี่ยวชาญ (5 คน) โดยแบ่งผลการประเมินเป็น 2 ระดับ คือ “เหมาะสม” กับ “ควรปรับปรุง”

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ

1.1) การรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเป็นการสนทนาที่สามารถบันทึกข้อมูลที่เป็นคำพูด

1.2) ปฏิบัติการประชุมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group Discussion) เป็นการปฏิบัติการสัมภาษณ์โดยให้สมาชิกกลุ่มได้สนทนาและซักถามอย่างสร้างสรรค์และครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการในเวลาที่กำหนด

2) การรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้วิธีการแจกแบบสอบถามออนไลน์ให้กับกลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย จำนวน 400 ฉบับ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก

ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ด้วยวิธีการสกัดและสังเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

2) การวิเคราะห์ค่าระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

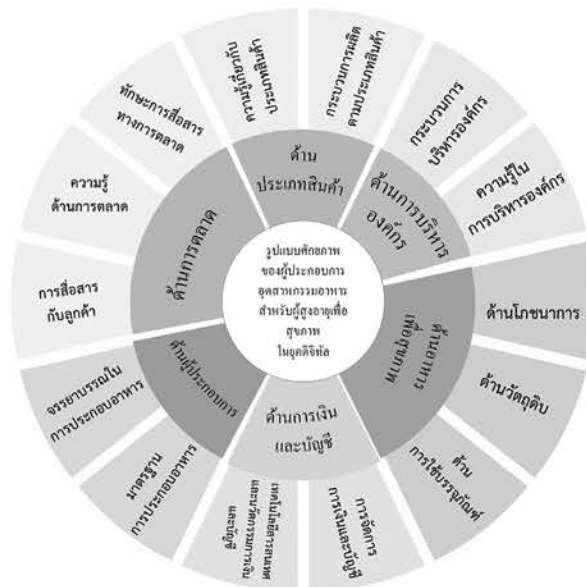
3) การวิเคราะห์องค์ประกอบใช้วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis)

4. ผลการวิจัย

4.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล ผลการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาจากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล ได้ 10 ปัจจัย ดังนี้ 1) ด้านธุรกิจอุตสาหกรรม 2) ด้านบทบาทหลักและหน้าที่ 3) ด้านความรู้ 4) ด้านทักษะ 5) ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 6) ด้านการมองโอกาสของธุรกิจ 7) ด้านมุมมองเกี่ยวกับนวัตกรรม 8) ด้านศักยภาพของผู้ประกอบการ 9) ด้านอาหาร และ 10) ด้านการบริหารงาน เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาแบบสอบถามเพื่อการวิเคราะห์

องค์ประกอบเชิงสำรวจต่อไป แต่เนื่องจากสภาวะการณ์ที่ผันผวนของเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ซึ่งนับเป็นเรื่องท้าทายของผู้ประกอบการอย่างยิ่ง ดังนั้นการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการจึงนับเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งนอกจากจะช่วยยกระดับองค์ความรู้ด้านการบริหารธุรกิจแล้ว ผู้ประกอบการยังมีความตระหนักรู้และพยายามที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองในทุกด้าน ทั้งนี้ก็เพื่อให้การบริหารธุรกิจประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่าการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 5 ปัจจัย ดังนี้ 1) ด้านการบริหารองค์กร 2) ด้านอาหารเพื่อสุขภาพ 3) ด้านการเงินและบัญชี 4) ด้านผู้ประกอบการ และ 5) ด้านการตลาด

4.2 ผลการพัฒนารูปแบบศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล ผู้วิจัยนำ 6 องค์ประกอบหลัก และ 14 องค์ประกอบย่อยมาจัดทำร่างรูปแบบศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล ปรากฏดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 (ร่าง) รูปแบบศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล

บทควาณวิจัย

การพัฒนาารูปแบบศักยภาพของพว้ประกอบการอดสากรรมอาหารสำหรับพว้สูงอายเพื่อสขภาพในยุดคิจทล

จากนั้นผู้วิจัยได้จัดทำารูปแบบศักยภาพของพว้ประกอบการอดสากรรมอาหารสำหรับพว้สูงอายเพื่อสขภาพในยุดคิจทล ซ่งเป็นรูปแบบต้งต้น เพื่อให้พว้ทรงคณวุฒิจารณาในการประชุมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) ซ่งพว้ทรงคณวุฒิดได้ให้ขอเสนอแนะเพื่อให้ได้รูปแบบศักยภาพของพว้ประกอบการอดสากรรมอาหารสำหรับพว้สูงอายเพื่อสขภาพในยุดคิจทลที่สอดคล้องกับอดสากรรมอาหารสำหรับพว้สูงอายเพื่อสขภาพและสามารถนำไปประยุดทไ้ได้จริง เพื่อให้สมบรูณยั้งซ้นโดยพว้ทรงคณวุฒิดได้มีขอเสนอแนะกับผู้วิจัยให้ปรับบงค้ประกอบหลักจาก 6 องค์ประกอบให้เหลือเพียง 4 องค์ประกอบหลัก โดยในทุกองค์ประกอบมีเทคโนโลยีสารสนเทศ” มาเป็นกรอบครอบคลุม เนื่องจาแต่ละองค์ประกอบมีความเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ

องค์ประกอบที่ 1 การบริหารองค์กร ประกอบด้วย

- 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1. หลักในการบริหารองค์กร
2. กระบวนการบริหารองค์กร 3. นวัตกรรมการเงินและบัญชี
4. เทคโนโลยีสารสนเทศด้านการเงินและบัญชี

องค์ประกอบที่ 2 ความรู้อาหารเพื่อสขภาพประกอบด้วย

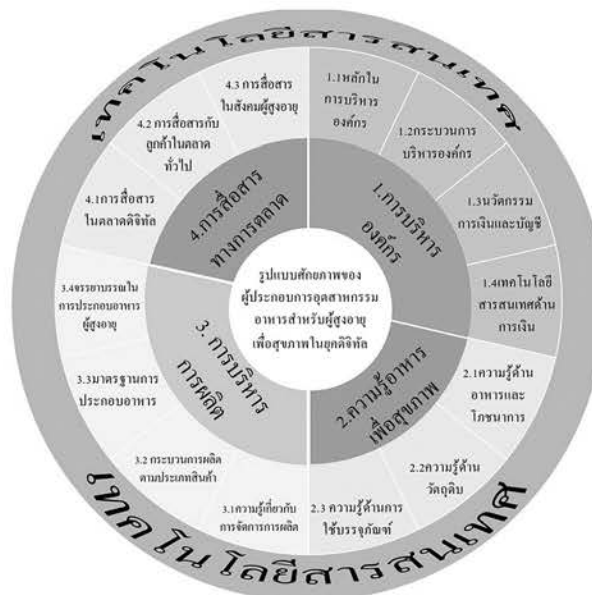
- 3 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1. ความรู้ด้านอาหารและโภชนาการ
2. ความรู้ด้านวัตถุดิบ 3. ความรู้ด้านการใช้บรรจุภัณฑ์

องค์ประกอบที่ 3 การบริหารการผลิต ประกอบด้วย

- 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1. ความรู้เกี่ยวกับการจัดการการผลิต
2. กระบวนการผลิตตามประเภทสินค้า 3. มาตรฐานการประกอบอาหาร 4. จรรยาบรรณในการประกอบอาหาร

องค์ประกอบที่ 4 การสื่อสารทางการตลาด ประกอบด้วย

- 3 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1. การสื่อสารในตลาดคิจทล
 2. การสื่อสารกับลูกค้าในตลาดทั่วไป 3. การสื่อสารในสังคม
- ผู้สูงอาย จากผลการวิเคราะห์ สามารถสรุปได้ ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 รูปแบบศักยภาพของพว้ประกอบการอดสากรรมอาหารสำหรับพว้สูงอายเพื่อสขภาพในยุดคิจทล

4.3 ผลการจัดทำคู่มือแนวทางการพัฒนาศักยภาพพว้ประกอบการอดสากรรมอาหารสำหรับพว้สูงอายเพื่อสขภาพในยุดคิจทล

ผู้วิจัยได้นำ (ร่าง) คู่มือแนวทางการพัฒนารูปแบบศักยภาพของพว้ประกอบการอดสากรรมอาหารสำหรับ

ผู้สูงอายเพื่อสขภาพในยุดคิจทล โดยนำความคิดเห็นและขอเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 16 ท่าน มาปรับปรุงแก้ไขโดยความเห็นชอบของคณะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อให้คู่มือแนวทางการพัฒนารูปแบบศักยภาพของพว้ประกอบการอดสากรรมอาหารสำหรับพว้สูงอายเพื่อสขภาพในยุดคิจทล

มีความสมบูรณ์ ซึ่งประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แนะนำการใช้คู่มือแนวทางการพัฒนารูปแบบศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย และตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนารูปแบบศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 4 บท ได้แก่ บทที่ 1 : การบริหารองค์กร บทที่ 2 : ความรู้อาหารเพื่อสุขภาพ บทที่ 3 : การบริหารการผลิต บทที่ 4 : การสื่อสารทางการตลาดและบรรณานุกรม

5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล

1) ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล ผลการวิเคราะห์การพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการจึงนับเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งนอกจากจะช่วยให้ยกระดับองค์ความรู้ด้านการบริหารธุรกิจแล้ว ผู้ประกอบการยังมีความตระหนักรู้และพยายามที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองในทุกด้าน ทั้งนี้เพื่อให้การบริหารธุรกิจประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงได้สรุปการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 5 ปัจจัย ดังนี้ 1) ด้านการบริหารองค์กร 2) ด้านอาหารเพื่อสุขภาพ 3) ด้านการเงินและบัญชี 4) ด้านผู้ประกอบการ และ 5) ด้านการตลาด และระดับความสำคัญขององค์ประกอบศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล โดยรวมตัวแปรทั้ง 76 ตัวแปร มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.308-4.538 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อองค์ประกอบศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด จากข้อค้นพบแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีมุมมองต่อการเป็นผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัลให้ประสบความสำเร็จนั้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Frederick, Kuratko, and Hodgetts [5] ได้กล่าวว่า

ผู้ประกอบการเป็นผู้ที่จัดการธุรกิจด้วยความตั้งใจที่จะขยายธุรกิจนั้นและมีความสามารถในการเป็นผู้นำและการบริหารจัดการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย รวมถึงเป็นบุคคลผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบ โดยการนำทรัพยากรต่าง ๆ มาดำเนินงาน จัดระเบียบและบริหารองค์การธุรกิจ โดยยอมรับความเสี่ยงเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ รวมถึงมีความสามารถในการตัดสินใจที่อยู่ภายใต้การแสวงหาโอกาส และการเผชิญหน้ากับสิ่งที่ไม่แน่นอน มีความเต็มใจที่จะยอมรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในแง่ของเวลา เงินลงทุน นอกจากนี้บุคคลที่มีโอกาสและผลประโยชน์ในธุรกิจ โดยเป็นผู้มีความรู้ และความเข้าใจในเรื่องการเงิน ตลอดจนสามารถยอมรับกับความเสี่ยงในการริเริ่ม หรือดำเนินธุรกิจได้ [6]

2) ผลการวิเคราะห์การพัฒนารูปแบบศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล ผลการวิเคราะห์การพัฒนารูปแบบศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล มีความสอดคล้องกับอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การบริหารองค์กร องค์ประกอบที่ 2 ความรู้อาหารเพื่อสุขภาพ องค์ประกอบที่ 3 การบริหารการผลิต และองค์ประกอบที่ 4 การสื่อสารทางการตลาด โดยในทุกองค์ประกอบมีเทคโนโลยีสารสนเทศ” มาเป็นกรอบครอบคลุม เนื่องจากแต่ละองค์ประกอบมีความเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ จากข้อค้นพบแสดงให้เห็นว่า เทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทกับธุรกิจมากขึ้น แต่ว่าการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีนั้นเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว แนวโน้มของธุรกิจส่วนใหญ่จึงต้องมีการปรับตัวตามเทคโนโลยีเหล่านั้น สอดคล้องกับ Glass, A. [7] ได้กล่าวว่า ผู้ประกอบการเป็นผู้สร้างนวัตกรรม (Innovativeness) ที่สะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มของบริษัทที่จะมีส่วนร่วมและสนับสนุนความคิดใหม่ ๆ ความแปลกใหม่ การทดลอง และกระบวนการสร้างสรรค์ให้เกิดผลิตภัณฑ์ บริการ หรือกระบวนการทางเทคโนโลยีแบบใหม่ เพื่อเป้าหมายในการทำตลาด หรือปรับปรุงผลิตภัณฑ์เพื่อเอาชนะคู่แข่ง ตลอดจนมีการนำเสนอคุณค่า หรือผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่นำออกสู่ท้องตลาดให้กับลูกค้าได้ และยังสอดคล้องกับงานชินะพันธ์ [8] พบว่า องค์ประกอบ

ของรูปแบบกัทยาพผู้บริหารอดสาหรณการผลิตภัณท์ก่อสร้างเพื่อองรับอดสาหรณ 4.0 คื ผู้บริหารควรมีความรอบรู้เกียวกัระบบดิจิทัล เนื่องากความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างรวดเร็ว ผู้ประกอบการจึงควรมีการกัทยาผลกระทบจากการเปลียนแปลงเทคโนโลยีดิจิทัล

3) ผลการสร้างค่มือแนวทางการพัฒนากัทยาพผู้ประกอบการอดสาหรณมาหารสำหรัพผู้สูงอายเพื่อสขภาพในยุคดิจิทัล ผลการประเมินค่มือแนวทางการพัฒนากัทยาพผู้ประกอบการอดสาหรณมาหารสำหรัพผู้สูงอายเพื่อสขภาพในยุคดิจิทัล ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน คื ส่วนที่ 1 การแนะนำการใช้ค่มือ และส่วนที่ 2 แนวทางการพัฒนากัทยาพของผู้ประกอบการอดสาหรณมาหารสำหรัพผู้สูงอายเพื่อสขภาพในยุคดิจิทัล รูปแบบกัทยาพผู้ประกอบการอดสาหรณมาหารสำหรัพผู้สูงอายเพื่อสขภาพในยุคดิจิทัล ได้รับความเห็นชอบจากผู้ทรงคุณวุฒิด้วยมติเป็นเอกฉันท์ และค่มือแนวทางได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญในด้านความเหมาะสมในการนำไปประยุกต์ใช้ในระดับดีเพื่อพัฒนากัทยาพของผู้ประกอบการอดสาหรณมาหารสำหรัพผู้สูงอายเพื่อสขภาพในยุคดิจิทัลได้ ซึ่งมีสอดคล้องกับงานวิจัยของปริญา ศักดิ์นาวี [9] ได้ศึกษากการพัฒนาารูปแบบกัทยาพผู้ประกอบการธุรกิจอีเว้นท์เพื่อการแข่งขัน พบว่าค่มือแนวทางการพัฒนากัทยาพผู้ประกอบการธุรกิจอีเว้นท์เพื่อการแข่งขัน ประกอบด้วย 2 ส่วน ส่วนที่ 1 การแนะนำการใช้ค่มือแนวทางการพัฒนากัทยาพผู้ประกอบการธุรกิจอีเว้นท์เพื่อการแข่งขัน ส่วนที่ 2 แนวทางการพัฒนากัทยาพผู้ประกอบการธุรกิจอีเว้นท์เพื่อการแข่งขัน ซึ่งรูปแบบการพัฒนากัทยาพผู้ประกอบการธุรกิจอีเว้นท์เพื่อการแข่งขัน ได้รับความประเมินความเหมาะสมโดยผู้ทรงคุณวุฒิด้วยมติเป็นเอกฉันท์

องค์ประกอบด้านการบริหารองค์กร ประกอบด้วยหลักในการบริหารองค์กร กระบวนการบริหารองค์กร นวัตกรรมการเงินและบัญชี และเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการเงินและบัญชี ดังแนวคิดของ Hatten [10] ได้กล่าวถึงผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลที่มีโอกาสและผลประโยชน์ในธุรกิจ โดยเป็นผู้มีความรู้ และความเข้าใจในเรื่องการเงิน การจัดการวัตถุดิบและการเผชิญกับความเสียนในการริเริ่ม

หรือดำเนินธุรกิจ โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของจุฑามาศ ศรีชมพู [11] ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาัทยาพผู้ประกอบการในอดสาหรณเคมีชีวภาพพบว่า 6 ประกอบ คื ด้านสมรรถนะในงาน ด้านการบริหารธุรกิจ ด้านกฎหมายและจริยธรรม ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่ม ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมและด้านพลังขับเคลื่อน โดยกัทยาพของผู้ประกอบการด้านการบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย มีกัทยาพเกียวกัการบริหารธุรกิจ มีความสามารถเกียวกัการเงิน สามารถบริหารต้นทุน ตลอดจนสามารถบริหารทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

องค์ประกอบด้านความรู้อาหารเพื่อสขภาพ ประกอบด้วยมีความรู้ด้านอาหารและโภชนาการ มีความรู้ด้านวัตถุดิบ ตลอดจนมีความรู้ด้านการใช้บรรจุภัณท์ สอดคล้องกับแนวคิดของสมคิด บางโม [12] กล่าวว่า คุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการที่ดีนั้น จะต้องความรู้เกียวกักิจการที่ตนประกอบการและหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอเพื่อปรับปรุงกิจการของตน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของอรวิวรร โภมรัตน์วัฒนะ [13] ได้ศึกษากัทยาพด้านการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน พบว่า มี 6 องค์ประกอบ คื ความรู้ในงานทักษะด้านการบริหาร ทักษะการบริการและการติดต่อสื่อสาร บุคลิกภาพส่วนบุคคล ความรู้รอบตัว และบุคลิกภาพการบริหารอารมณ์ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจุฑามาศ ศรีชมพู [11] ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาัทยาพผู้ประกอบการในอดสาหรณเคมีชีวภาพ พบว่า มี 6 ประกอบ คื ด้านสมรรถนะในงาน ด้านการบริหารธุรกิจ ด้านกฎหมายและจริยธรรม ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่ม ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม และด้านพลังขับเคลื่อน โดยกัทยาพของผู้ประกอบการด้านสมรรถนะในงานประกอบด้วย มีความรู้ มีทักษะการปฏิบัติงาน ตลอดจนมีเจตคติเกียวกัการปฏิบัติงานด้านการบริหารธุรกิจเป็นอย่างดี

องค์ประกอบด้านการบริหารการผลิต ประกอบด้วยมีกัทยาพเกียวกัการจัดการการผลิต มีความรู้ในเรื่องกระบวนการผลิตตามประเภทสินค้า มีมาตรฐานการประกอบอาหาร และมีจรรยาบรรณในการประกอบอาหาร สอดคล้องกับแนวคิดของ Frederick, Kuratko, and Hodgetts [14] ได้กล่าวว่า ผู้ประกอบการ ควรมีทักษะที่สร้างสรรค์ สามารถ

จัดทรัพยากรมาใช้ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจุฬามาศ ศรีชมพู [11] ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเคมีชีวภาพ พบว่ามี 6 ประการ คือ ด้านสมรรถนะในงาน ด้านการบริหารธุรกิจ ด้านกฎหมายและจริยธรรม ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม และ ด้านพลังขับเคลื่อน โดยองค์ประกอบด้านการสร้างมูลค่าเพิ่ม ผู้ประกอบการควรมีความรู้ความเข้าใจในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการผลิตสินค้า

องค์ประกอบด้านการสื่อสารทางการตลาด ประกอบด้วย มีศักยภาพในเรื่องการสื่อสารในตลาดดิจิทัล มีทักษะการสื่อสารกับลูกค้าในตลาดทั่วไป และมีทักษะการสื่อสารในสังคมผู้สูงอายุ ดังแนวคิดของ Miller & Friesen [15] ได้กล่าวว่า คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการคือ มีความคิดริเริ่ม นวัตกรรม และทำอย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งจะรับความเสี่ยงในกลยุทธ์การตลาดของตนเอง สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อรรวิวรร โกมลรัตนวัฒนะ [13] ได้ศึกษาศักยภาพด้านการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน พบว่ามี 6 องค์ประกอบ คือ ความรู้ในงาน ทักษะด้านการบริหาร ทักษะการบริการ และการติดต่อสื่อสาร บุคลิกภาพส่วนบุคคล ความรู้รอบตัว และบุคลิกภาพการบริหารอารมณ์

5.2 ข้อเสนอแนะ

1) ผู้บริหารหรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล ควรนำรูปแบบและคู่มือแนวทางที่ได้จากงานวิจัยไปประยุกต์ใช้ โดยมีกลยุทธ์และวิธีในการส่งเสริมการเรียนรู้ ฝึกฝน และพัฒนาคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหาร เพื่อให้เกิดการปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

2) ผู้บริหารหรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล ควรประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสำหรับอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพอย่างสร้างสรรค์และทันสมัย รวมทั้งควรให้ความสำคัญด้านการใช้เทคโนโลยีกับผู้สูงอายุที่ใช้ได้สะดวกและเข้าถึงง่ายต่อการใช้งาน

3) ผู้บริหารหรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพในยุคดิจิทัล ควรมีการบริหาร

จัดการข้อมูล มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำข้อมูลต่าง ๆ ไปใช้และวิเคราะห์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร

เอกสารอ้างอิง

- [1] สุวิทย์ เมษินทรีย์. (2559). [ออนไลน์]. ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาที่ยั่งยืน: กระบวนทัศน์การพัฒนาสู่ประเทศไทย 4.0". [สืบค้นเมื่อวันที่ 9 มกราคม 2566]. จาก <https://www.tsdf.nida.ac.th/th/article/10986/>.
- [2] กระทรวงอุตสาหกรรม. (2562). [ออนไลน์]. ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579). [สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2566.]. จาก <https://www.waa.inter.nstda.or.th/>.
- [3] ศูนย์ศึกษาและเฝ้าระวังปัญหาสุขภาพและสาธารณสุขด้านผู้สูงอายุ. (2554). [ออนไลน์]. โภชนาการกับผู้สูงอายุ. [สืบค้นเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2566.]. จาก <https://surveillance.cphs.chula.ac.th/attachments/article/>.
- [4] Taro Yamane. (1973). Statistics: an introductory analysis. New York: New York: Harper & Row.
- [5] Frederick, H. H., Kuratko, D. F., & Hodgetts, R. M. (2007). Entrepreneurship: Theory process practice (Asia-Pacific ed.). Thomson South-Western.
- [6] Hatten, T.S. (2006). Small Business Management: Entrepreneurship and Beyond. 3rd Ed. Boston: Houghton Mifflin.
- [7] Glass, A. (2007). Understanding generational differences for competitive success, Industrial and Commercial Training, 39, 2, 98-103.
- [8] ชินะพันธ์ สุขการผดุง. (2564). การพัฒนารูปแบบศักยภาพผู้บริหารอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ก่อสร้างเพื่อรองรับอุตสาหกรรม 4.0. วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง, 11(2), 32-52.

- [9] ปริญญ์ คักคินาวิ. (2560). การพัฒนารูปแบบศักยภาพผู้ประกอบการธุรกิจอีเว้นท์เพื่อการแข่งขัน. วิทยานิพนธ์หลักสูตรบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- [10] Hatten, T.S. (2006). Small Business Management: Entrepreneurship and Beyond. 3rd Ed. Boston: Houghton Mifflin.
- [11] จุฑามาศ ศรีชมพู. (2563). รูปแบบการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเคมีชีวภาพ. วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม, 8(1), 42-53.
- [12] สมคิด บางโม. (2553). องค์การและการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 6, กรุงเทพมหานคร: บริษัทวิทยพัฒน์ จำกัด.
- [13] อรรวีวรร โกลรัตน์วัฒนะ. (2557). รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารระดับสูงในการบริหารงานเพื่อเพิ่มความสามารถการแข่งขันในอุตสาหกรรมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์ ภาควิชาการพัฒนารัฐกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- [14] Frederick, H. H., Kuratko, D. F., & Hodgetts, R. M. (2007). Entrepreneurship: Theory process practice (Asia-Pacific ed.). Thomson South-Western.
- [15] Miller, D. and Friesen, P.H. (1982). Innovation in Conservative and Entrepreneurial Firms: Two Models of Strategic Momentum. Strategic Management Journal, 3, 1-25. <https://doi.org/10.1002/smj.4250030102>.